

dr hab. Dorota Merecz-Kot, prof. UŁ
Instytut Psychologii
Wydział Nauk o Wychowaniu

Łódź dn. 08.04.2026

Recenzja dorobku Pana dr Dawida K. Ścigały w postępowaniu habilitacyjnym

Na mocy pisma z dnia 5 lutego 2026 r. zostałam powołana na recenzentkę w postępowaniu w sprawie nadania Panu dr Dawidowi Ścigale stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologii. Po zapoznaniu się z nadesłaną dokumentacją, stwierdzam jej kompletność pod względem formalnym, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 219.

Poniżej przedstawiam recenzję osiągnięć i dorobku naukowego Habilitanta.

1. Sylwetka naukowa Habilitanta i przebieg dotychczasowej kariery

Pan dr Dawid Ścigała jest związany z warszawskimi uczelniami wyższymi- po uzyskaniu stopnia magistra psychologii w Instytucie Psychologii Uniwersytetu SWPS w Warszawie, kontynuował edukację i rozwijał doświadczenie naukowe w ramach Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich (USWPS i PAN) czego zwieńczeniem było uzyskanie w 2013 roku stopnia doktora nauk społecznych w dyscyplinie psychologia, na podstawie rozprawy pt.: *Funkcjonowanie uwagi selektywnej i kontroli wykonawczej u ofiar i sprawców wypadków komunikacyjnych*. Od 2014 roku dr Dawid Ścigała jest etatowym pracownikiem Instytutu Psychologii w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie i pełni tam funkcję kierownika Zakładu Psychologii Osobowości.

Równoległą, w stosunku do naukowo-dydaktycznej, ścieżką rozwoju Habilitanta jest działalność kliniczna – Pan dr Dawid Ścigała jest terapeutą poznawczo-behawioralnym, praktykiem EMDR, psychotraumatologiem i psychologiem transportu.

Analiza dotychczasowego dorobku Habilitanta wskazuje, że głównym obszarem jego dociekań naukowych jest psychologia kliniczna (w tym psychotraumatologia) i psychologia osobowości, a podstawowym tematem- aleksytymia i jej pośrednicząca rola w relacjach pomiędzy różnorodnymi fenomenami natury psychologicznej. Obok tego głównego nurtu, lokują się prace metodologiczne (np. adaptacja narzędzi), wczesne prace z zakresu psychologii transportu, tematycznie związane z doktoratem, oraz publikacje z zakresu psychologii pracy i organizacji. Dr Dawid Ściagała zaangażowany jest również w działalność dydaktyczną w APS i Uniwersytecie SWPS.

W okresie po nadaniu stopnia dr n. społecznych w dyscyplinie psychologia dominują prace badawcze dotyczące aleksytymii i ten zbiór został wskazany przez Habilitanta jako główne osiągnięcie naukowe. W skład cyklu pt.: *Aleksytymia jako mechanizm transdiagnostyczny: funkcje, geneza i konsekwencje w rozwoju oraz psychopatologii* wchodzi 14 artykułów naukowych publikowanych w czasopismach międzynarodowych o szerokim zasięgu. Na pozostałe osiągnięcia naukowe składa się 9 publikacji naukowych, pogrupowanych przez Habilitanta w 4 bloki: (1) psychometria i badania międzykulturowe; (2) zasoby psychospołeczne, emocje i przywództwo a dobrostan pracowników; (3) Relacje, stres społeczny i strategie adaptacyjne oraz (4) Self-selection bias a trafność badań psychologicznych.

2. Ocena głównego osiągnięcia naukowego

2.1. Ocena formalna

Do ceny przedstawiono 14 artykułów wieloautorskich. W 6 na 14 tekstów, Habilitant jest pierwszym autorem. Na podstawie analizy złożonych oświadczeń o współautorstwie, wkład Habilitanta w realizację projektów badawczych i przygotowanie publikacji należy uznać za **dominujący i znaczący**.

Wszystkie artykuły, z wyjątkiem jednego, przedstawione jako główne osiągnięcie naukowe, opublikowane zostały w języku angielskim w uznanych czasopismach naukowych o międzynarodowym zasięgu, indeksowanych w międzynarodowej bazie czasopism, jaką jest JCR. Każdy z tekstów opublikowany został w czasopiśmie z listy

MNiSW. Wartość bibliometryczna zaprezentowanych tekstów jest wysoka: łączny JCR IF = 30,286, MNiSW = 1050.

2.2. Ocena merytoryczna

Przedstawiony do oceny zbiór publikacji stanowi **cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych**, którego osią jest aleksytymia, a ściślej jej rola w rozwoju wzorców funkcjonowania relacyjnego, objawów psychosomatycznych i psychopatologii.

Habilitant dzieli swoje osiągnięcie na pięć podgrup tematycznych:

1. *Psychometria* (walidacja polskiej wersji kwestionariusza Toronto Alexithymia Scale- TAS-20, uwzględniająca możliwość jej wykorzystania tak w grupach klinicznych jak i nieklinicznych z zastosowaniem standardów International Test Commission)
2. *Trauma, przywiązanie, aleksytymia, regulacja emocji i uzależnienie od alkoholu*, w której badał wzajemne powiązania pomiędzy traumatyzacją w dzieciństwie, stylami przywiązania, aleksytymią i dysocjacją u osób uzależnionych od alkoholu. Ważne ustalenie płynące z tych badań dotyczy drugorzędnej roli czynników temperamentalnych w relacji pomiędzy traumą wczesnodziecięcą a uzależnieniem.
3. *Aleksytymia, różnicowanie siebie w relacjach romantycznych*, w którym akcent zostaje położony na badanie relacji pomiędzy aleksytymią a oceną jakości związków oraz mentalizacją i narracją o doświadczeniu emocjonalnym w tych związkach. Na szczególną uwagę w tej grupie tematycznej zasługuje właśnie wykorzystanie analiz narracyjnych, które pozwoliły na uzyskanie dowodów na to, że aleksytymia nie może być redukowana do trudności w sferze emocjonalnej, ale powinna być analizowana w szerszym kontekście obejmującym również funkcjonowanie poznawcze człowieka.
4. *Aleksytymia w relacjach rodzic-dziecko*, gdzie między innymi skupiał się na analizie mediującej roli aleksytymii pomiędzy odrzuceniem rodzicielskim a intensywnością objawów GAD u adolescentów oraz postawami rodzicielskimi

a sposobem reagowania na sytuacje niejednoznaczne w dorosłości, a także wykazał w badaniu podłużnym związku aleksytymii z wypaleniem rodzicielskim.

5. *Aleksytymia i Interocepcja*, w której wykazał związki pomiędzy wrażliwością interoceptywną a aleksytymią, a także relacje tych fenomenów z objawami uzależnienia i somatyzacją.

W autoreferacie, dr Dawid Ścigała, przekonująco opisuje rozwój koncepcji teoretycznej (Model TRAINS) dotyczącej aleksytymii jako czynnika organizującego procesy regulacyjne, interoceptywne, symboliczne i narracyjne, którego motorem była realizacja kolejnych projektów badawczych, testujących jej rolę w złożonych modelach statystycznych (SEM, mediacje proste i sekwencyjne) uwzględniających różne aspekty funkcjonowania człowieka. Jest to ciekawa, integrująca propozycja teoretyczna ukazująca zarówno dynamikę rozwoju aleksytymii jak i jej konsekwencje. Owa propozycja teoretyczna jest spójna z modelami transdiagnostycznymi, których główną cechą jest to, że koncentrują się na procesach odpowiedzialnych za rozwój i utrzymywanie się zróżnicowanych stanów psychopatologicznych i zaburzeń funkcjonowania. Ujmowanie aleksytymii jako wzorca organizacji emocjonalnej, którego początki sięgają wczesnego dzieciństwa, stabilizującego się w czasie i kształtującego funkcjonowanie człowieka w wielu obszarach życia, a nie jako jednorodnego wskaźnika deficytu jest udanym podejściem teoretycznym wskazującym, że aleksytymia, jak to nazywa Autor, w rzeczywistości jest mechanizmem transdiagnostycznym, bądź inaczej mechanizmem współkształtującym podatność jednostki na rozwój zróżnicowanych form psychopatologii.

Niewątpliwym osiągnięciem Habilitanta i jego twórczym wkładem w dyscyplinę psychologii jest realizacja serii badań pozwalających na pogłębione zrozumienie mechanizmów sprzyjających powstawaniu aleksytymii jak i jej roli w kształtowaniu funkcjonowania człowieka. Cykl projektów badawczych przedstawionych przez Habilitanta jest przemyślany, dobrze osadzony metodologicznie i przeprowadzony w

różnorodnych populacjach, w tym trudnodostępnych grupach klinicznych. Na uznanie zasługuje właśnie spójność metodologiczna tych projektów (konsekwentne oparcie na paradygmacie mediacyjnym, w którym aleksytymia traktowana była jako czynnik pośredniczący pomiędzy cechami podmiotowymi, traumą a funkcjonowaniem i dobrostanem jednostek, stosowanie jednolitego zestawu kluczowych narzędzi diagnostycznych i zunifikowane podejście analityczne). Dzięki wspomnianej spójności metodologicznej możliwe było stopniowe pogłębianie wiedzy na temat funkcji aleksytymii w relacjach pomiędzy badanymi fenomenami.

Jego współpraca z badaczami z Włoch i Hiszpanii umożliwiła badanie aleksytymii w zróżnicowanych warunkach kulturowych. Te międzynarodowe projekty, wskazują na uniwersalność ustaleń Habilitanta i ich prawdopodobną niezależność od kontekstu kulturowego. Oczywiście, by to ostatecznie potwierdzić, wskazane są replikacje w populacjach spoza zachodnio-europejskiego kręgu kulturowego. Wkładem dr Dawida Ścigały w rozwój dyscypliny psychologia jest wykazanie (tak w badaniach o charakterze eksploracyjnym jak i replikacyjnym), że aleksytymia jest istotnym mechanizmem pośredniczącym między doświadczeniem indywidulnym (w szczególności wczesnodziecięcym) a rozwojem psychopatologii. Uzyskane przez Habilitanta wyniki badań, skłaniają do przypuszczeń, że aleksytymia może współuczestniczyć w procesie rozwoju wielu objawów psychopatologicznych (nie tylko tych, które sam obejmował uwagą tj. uzależnień, zaburzeń lękowych, zaburzeń ze spektrum autyzmu i somatoformicznych, ale prawdopodobnie również wielu innych (np. zaburzeń związanych ze stresem, doświadczeń dysocjacyjnych, itd.). Ważnym i inspirującym do dalszych dociekań naukowych osiągnięciem Habilitanta, które należy uznać za wkład w rozwój dyscypliny, jest wykazanie, że aleksytymia nie tylko wiąże się z pozabezpiecznymi stylami przywiązania, lękiem przed bliskością, kształtuje narrację o doświadczeniu emocjonalnym, ale również modyfikuje oczekiwania osoby co do własnych zdolności regulacji nastroju (co wyraża się w obniżonym poczuciu własnej skuteczności w tym zakresie). Dzięki pracom Habilitanta pojawia się również nowa jakość w badaniach nad wypaleniem rodzicielskim-

uwzględnienie w modelach wyjaśniających rozwój wypalenia rodzicielskiego aleksytymii pozwoliło na uchwycenie odmiennych u matek i ojców mechanizmów regulacyjnych pojawiających się w odpowiedzi na stres rodzicielski, a także wykazanie, że aleksytymia może i powinna być traktowana jako zjawisko systemowe o dużym potencjale transmisji międzygeneracyjnej. Prowadzi to do konieczności rewizji dotychczasowego myślenia zarówno o czynnikach determinujących poziom wypalenia rodzicielskiego, jak i inspiruje do tworzenia interwencji, które jednocześnie mają potencjał zabezpieczenia rodziców przed wypaleniem rodzicielskim, jak i potencjał ograniczenia międzypokoleniowej transmisji nieoptymalnych wzorców regulacji emocjonalnej.

Kolejnym znaczącym osiągnięciem dr Dawida Ścigały jest powiązanie aleksytymii z interocepcją, wykazanie, że pozostaje ona w związku tak z percepcją jak i przetwarzaniem sygnałów z ciała oraz wskazanie na dwa tory dysregulacji emocjonalnej (hiperinterocepcja i aleksytymia oraz hipointerocepcja i aleksytymia), prowadzących do odmiennych konsekwencji w funkcjonowaniu człowieka (somatyzacja versus uzależnienie).

Na zakończenie należy podkreślić, że wyrosły z empirii model TRAINS jest udaną propozycją określającą kierunki dalszych badań, które planuje Habilitant. Kierunki te mogą w znaczący sposób przyczynić się do poszerzenia wiedzy o funkcjach aleksytymii, jej strukturze i źródłach i konsekwencjach. Wydaje się jednak, że wymaga on bardziej precyzyjnej niż to zostało ukazane w autoreferacie ramy teoretycznej. Dojrzałość już zrealizowanych przez Habilitanta prac badawczych domaga się takiego podsumowania i rozwinięcia, które będzie punktem odniesienia dla kolejnych projektów.

W podsumowaniu tej części chciałabym pokreślić, że przedstawiony jako główne osiągnięcie naukowe cykl artykułów stanowi istotny i autorski wkład dr Ścigały w rozwój dyscypliny. Wiodące osiągnięcie naukowe Habilitanta wyróżnia się innowacyjnym i konsekwentnym podejściem w konceptualizacji aleksytymii oraz niezwykle cennym rygoryzmem metodologicznym.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych i aktywności naukowej, popularyzatorskiej i dydaktycznej.

3.1. Dodatkowe osiągnięcia naukowe

Do oceny w tej części przedstawiono 9 artykułów, wszystkie opublikowane w języku angielskim i zamieszczone na liście MNiSW, z czego 7 opublikowanych w czasopiśmie indeksowanym w JCR. Łączna wartość punktowa tych publikacji wynosi 850 punktów MNiSW oraz $IF = 28,796$. Wszystkie artykuły powstały we współautorstwie.

Artykuły z pierwszego bloku (psychometria i badania międzykulturowe) potwierdzają wysokie kompetencje dr Ściągły w zakresie adaptacji i oceny psychometrycznej narzędzi do badań psychologicznych. Współuczestniczył w pracach nad adaptacjami: Zuckerman-Kuhlman-Aluja Personality Questionnaire-SF, HEXACO-60, Short Dark Triad). W międzynarodowych projektach obejmujących 18 krajów świata badał między innymi strukturę czynnikową, rzetelność, inwariancję oraz różnice międzykulturowe w zakresie uzyskiwanych wyników, relacje z wybranymi zmiennymi społeczno-demograficznymi. We wszystkich projektach Habilitant odpowiedzialny był za realizację badań w Polsce, analizę danych polskich, współuczestniczył w analizach międzykulturowych i interpretacji uzyskanych wyników w celach publikacyjnych.

Dzięki temu wysiłkowi badawczemu dysponujemy rzetelnymi danymi na temat międzykulturowej stabilności wyżej wymienionych narzędzi do badania osobowości, co istotne jest w badaniach porównawczych. W perspektywie krajowej, ważnym osiągnięciem jest wprowadzenie polskiej adaptacji ZKA-PQ/SF, co poszerza zarówno możliwości diagnostyczne, jak i badawcze.

W drugim bloku tematycznym skupionym na zagadnieniach z zakresu psychologii zdrowia i organizacji znalazły się dwa teksty zakorzenione w paradygmacie psychologii pozytywnej. Udział Habilitanta w przygotowaniu tych tekstów polegał na przygotowaniu i analizie danych oraz interpretacji wyników oraz współtworzeniu artykułów. Projekty badawcze realizowane w tym bloku mają charakter poznawczy i aplikacyjny, wskazują bowiem na ochronną rolę zasobów przywódczych, w tym przywództwa opartego na zaufaniu, w podtrzymywaniu dobrostanu pracowników i ich zdolności do pracy. Ważnym

wkładem jest zwrócenie uwagi na rolę emocji jako czynników pośredniczących pomiędzy zasobami, wymaganiami a dobrostanem pracowników.

W bloku 3 Habilitant przedstawia kolejne trzy teksty poświęcone konsekwencjom stresu relacyjnego i społecznego. Wszystkie trzy teksty są wynikiem działań badawczych dr Ścigały realizowanych w ramach międzynarodowych projektów, w których (1) porównywano funkcjonowanie dorosłych rodzeństw osób z niepełnosprawnością intelektualną i rodzeństw osób z typowym rozwojem oraz (2) badano relacje między homofobiczną wiktylizacją rówieśniczą a paranoidalnym myśleniem i dysmorfia mięśniową. Udział habilitanta w realizacji tych badań był istotny. Generalnie projekty te mieszczą się w głównym nurcie badań dotyczących uwarunkowań jakości relacji międzyludzkich i związku jakości tych relacji z dobrostanem jednostek. Ważnym ustaleniem wydaje się, w tym bloku, zauważenie pośredniczącej roli wtórnych procesów poznawczych w relacji pomiędzy wiktylizacją a skutkiem zdrowotnym.

W bloku 4 umieszczone zostało bardzo ciekawe badanie dotyczące self-selection bias w badaniach psychologicznych. Jest to istotne osiągnięcie w zakresie metodologii badań psychologicznych. Stwierdzono w nim bowiem, że osoby zgłaszające się do badań psychologicznych osiągają istotnie wyższe wskaźniki w zakresie cech psychopatologicznych w stosunku do osób, które nigdy nie brały udziału w badaniach psychologicznych i co ciekawe konkretne słowa-klucze dotyczące tematyki badania niejako motywują osoby o określonych profilach psychopatologicznych do wzięcia udziału w badaniu. Oznacza to, że self-selection bias jest problemem systemowym i bardzo trudno jest uzyskać rzeczywistą reprezentatywność próby badanej w badaniach psychologicznych, szczególnie dotyczących obszarów związanych ze zdrowiem psychicznym, trudnymi doświadczeniami życiowymi, traumatyzacją. Jest to istotny przyczynek do rozwoju metodologii badań psychologicznych, głównie w obszarze rekrutacji do badań, a w szczególności informowania badanych o celach badania w ogłoszeniach rekrutacyjnych, a także interpretacji i generalizacji uzyskiwanych wyników. Ustalenia poczynione w tym badaniu są cenne dla badaczy w obszarze psychologii.

Podsumowując, dodatkowe osiągnięcia naukowe przedstawione do oceny obrazują szeroki zakres zainteresowań badawczych Habilitanta, wychodzących poza zakres psychologii klinicznej, oraz jego znaczący udział w rozwoju metodologii badań psychologicznych. Ważnym atutem realizowanych projektów badawczych jest możliwość wykorzystywania uzyskiwanych wyników w praktyce psychologicznej. Osiągnięcia w obszarze metodologii wspierają warsztat badawczy polskich i międzynarodowych naukowców.

3.2 Pozostała aktywność naukowa, popularyzatorska, organizacyjna i dydaktyczna

Oceniając aktywność naukową Habilitanta należy także zauważyć, że Dr Dawid Ściagała konsekwentnie pracuje nad budowaniem sieci współpracy naukowej również o charakterze międzynarodowym, czego oczywistym dowodem jest realizowanie wielośrodkowych projektów badawczych, których efektem były wspomniane wyżej publikacje naukowe. Należy podkreślić, że Habilitant odbywał wizyty naukowe Freie Universität w Berlinie, Experimental Psychopathology and Clinical Psychology Lab w Uniwersytecie w Utrechcie, w Uniwersytecie w Turynie (wizyta dydaktyczna w ramach programu Erasmus+) a także w wyniku konkursu objął w roku 2023 stanowisko profesora wizytującego na Uniwersytecie w Turynie gdzie oprócz prowadzenia zajęć dydaktycznych miał okazję pogłębić współpracę naukową z Zakładem Psychologii w tamtejszego Uniwersytetu. Habilitant realizuje współpracę naukową również z Berliner Zentrum für Folteropfer i Uniwersytetem w Salerno. Realizacja projektów naukowych w tej sieci ma głównie charakter nieformalny. Habilitant kierował dotychczas dwoma projektami finansowanymi ze źródeł zewnętrznych i uzyskiwanymi w drodze konkursów (grant Mininatura -NCN w latach 2022-23i obecnie Promoting Rights, Inclusion, and Support for Multisectoral LGBTQI+ Communities (PRISM+) - Erasmus+ K2 oraz uczestniczył lub prowadził projekty finansowane w ramach BSTP WSNS. Obszar aktywności dotyczący formalnego organizowania konsorcjów projektowych i pozyskiwania funduszy na badania w drodze konkursów organizowanych przez uznane instytucje i organizacje finansujące naukę w moim odczuciu wymaga w przyszłości większej uwagi Habilitanta.

Dr Dawid Ścigała jest również członkiem rady redakcyjnej czasopisma Journal of Child and Adolescent Trauma, pełnił funkcję redaktora gościnnego dwóch wydań specjalnych czasopisma Frontiers in Psychology, systematycznie recenzuje prace innych autorów między innymi dla Frontiers in Psychology, Personality and Individual Differences, Journal of Affective Disorders, PLOS ONE, Journal of Child and Family Studies (w sumie 40 recenzji w latach 2017-2025)- gotowość do pełnienia takich społecznych funkcji jest współcześnie niezwykle cenna (redakcje czasopism często mają trudność z pozyskiwaniem recenzentów co wydłuża proces publikacyjny i niejednokrotnie spowalnia rozwój kariery naukowej) i ma charakter służebny wobec innych badaczy.

Habilitant jest członkiem towarzystw naukowych i popularyzujących naukę – Polskiego Towarzystwa Badań nad Stresem Traumatycznym, European Society for Traumatic Stress Studies

Oprócz działalności naukowej dr Dawid Ścigała prowadzi szeroki wachlarz zajęć dydaktycznych w macierzystej uczelni z zakresu metodologii, prowadzenia projektów badawczych, psychopatologii, psychologii osobowości i różnic indywidualnych, seminarium ogólnowydziałowe dla doktorantów, a także realizuje zajęcia na studiach podyplomowych z zakresu psychotraumatologii w Uniwersytecie SWPS. Był promotorem 76 prac magisterskich, promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia dr n. społ. w dyscyplinie psychologia. Dwie spośród prac magisterskich, których był opiekunem naukowym uzyskały wyróżnienia w konkursach na najlepszą pracę magisterską (konkursy wewnętrzne APS), co świadczy o rzetelnej, inspirującej i prorozwojowej podstawie dr Ścigały wobec osób studenckich. Dr Ścigała współtworzy też i aktualizuje ofertę dydaktyczną APS oraz jest współautorem programu kształcenia na studiach podyplomowych z zakresu psychotraumatologii w Uniwersytecie SWPS. Jego praca dydaktyczna jest doceniana, czego dowodem jest otrzymanie w roku 2024 nagrody w kategorii najlepszy wykład za cykl wykładów z psychologii osobowości. Jest inicjatorem i opiekunem naukowym Koła Naukowego Psychologii Traumatycznej w APS, które jest organizatorem cyklicznego wydarzenia naukowego jakim jest Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Wieloaspektowe ujęcie traumy”, w latach 2019–2024 był

koordynatorem Festiwalu Nauki w Instytucie Psychologii, za co był dwukrotnie nagrodzony. W ramach projektu edukacyjnego *PRISM+* (*Erasmus+ KA2, 2025–2027*) jest zaangażowany w przygotowanie materiałów dydaktycznych dla osób pracujących z osobami LGBT+ dotkniętymi traumą, realizując tym samym ważną misję społeczną.

Za swoją działalność, organizacyjną, naukową i dydaktyczną był wielokrotnie nagradzany nagrodą Rektora APS.

Analiza dodatkowych, w stosunku do głównego osiągnięcia aspektów aktywności dr Dawida Ścigały pozwala na uznanie jego zaangażowania zarówno w działalność wspierającą naukę jak i działalność dydaktyczną i organizacyjną na poziomie oczekiwanym od osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

Konkluzja

Przedstawiony do oceny dorobek naukowy w postaci głównego osiągnięcia naukowego oraz dodatkowych aspektów działalności naukowej dr Dawida Ścigały realizowanych po uzyskaniu stopnia doktora a także działań organizacyjnych i dydaktycznych **spełnia kryteria** określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 z póź. zm.), konieczne do uzyskania stopnia doktora nauk społecznych w dyscyplinie psychologia, a główne osiągnięcie naukowe pt. *Aleksytymia jako mechanizm transdiagnostyczny: funkcje, geneza i konsekwencje w rozwoju oraz psychopatologii* stanowi znaczący, twórczy wkład w rozwój tej dyscypliny. W związku z tym rekomenduję Radzie Naukowej Dyscypliny Psychologia APS im. Marii Grzegorzewskiej nadanie dr Dawidowi Ścigale stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie psychologia.